

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]
tagelser. Det er jo ikke her i Salen, det foregaar, det er i Udvalget, Afgørelsen maa træffes. Og efter at Udvalget i de to foregaaende Samlinger har haft Lejlighed til at gennemgaa Forslaget i alle Enkeltheder, og efter at vi har set et Bevis paa, hvor god og solid Opbygningen har været, derigennem, at der er foretaget saa faa Ændringer, tror jeg, at Tiden nu er inde til, at man hurtigt kan skride til Handling. Jeg tror, at man vil være villig til at erkende, at en Gennemførelse af Forslagene ikke alene er ønskelig, men i høj Grad er paakrævet. Alle de mange, der gennem Aarene har haft Lejlighed til at arbejde med den sociale Lovgivning, vil sikkert være enige om, at den, saaledes som den er blevet til stykkevis gennem Tiderne og højst forskelligartet, efterhaanden er blevet en Labyrinth, som det er meget vanskeligt at hitte Rede i. Jeg tror derfor, det vil være i høj Grad formaalstjenligt, at der gennemføres en Ordning, hvorved der skabes Plan og Ensartethed i hele vor Sociallovgivning. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslagene til en hurtig og velvillig Behandling.

C. O. Pedersen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente ikke, der var Anledning til nogen længere Debat om de foreslaaede sociale Love, og det kan jeg for saa vidt være enig med ham i, som der jo ikke er sket nogen egentlig Forandring i dem, siden de blev forelagt for 3 Aar siden. Teknikken er den samme, og hvis vi nu vilde begynde at drøfte tekniske Enkeltheder, vilde det i Virkeligheden være at spille Tiden. Derimod synes jeg, den ærede Ordfører kom lidt for let over disse Spørgsmaal set fra en anden Side. For selv om Forslagene ikke er undergaaet nogen Forandring i de 3 Aar, der er gaaet, er der sket ikke saa lidt Forandring med Hensyn til Tynngen af de Byrder, der her er Tale om. Erhvervslivet er gaaet tilbage, Skatteyderne føler Trykket, og der var derfor Anledning til at spørge, om det, selv om det maaske kunde være rigtigt i 1930 at foreslaa en Udgift paa $\frac{1}{4}$ Milliard eller saa til Sociallovgivningen, saa ogsaa kan være rigtigt i 1932, hvor Indtægterne er omtrent halvt saa store som den Gang. Dette Spørgsmaal synes jeg maa rejse sig for en-

hver. Og selv om man ikke vil tale Teknik her, kan der dog være Tale om at tale Finansier, med andre Ord, hvorvidt disse Forslag i Dag passer til Erhvervslivets Bæreevne og den Skattebyrde, vi i Forvejen har.

Jeg ved nok, at Regeringen ser lyst paa Tilværelsen, det har jeg opdaget i Løbet af 8 Dage, og jeg kan forstaa, at den ærede Ordfører er smittet af denne Optimisme. Der er jo næsten, naar man læser Statsministerens Tale forleden ved Rigsdagens Aabning, ingen Grænser for, hvilke Byrder Erhvervslivet kan bære, og i den lange Række Forslag, det blev nævnt, fandtes ogsaa Socialreformen. Og nu hørte jeg forleden den højtærede Finansministeres Forelæggelsestale, der i Virkeligheden var lige saa optimistisk. Det synes, som om Regeringspartierne mener, at det gaar akkurat lige godt, og man kan lægge lige mange og store Byrder paa, enten Erhvervslivet gaar ned eller op; det drejer sig blot om at faa flere og nye store Skatter. Jeg ved ikke, hvorfra de har deres Optimisme. Finansministeren trøstede sig ganske vist med de 70 000 Kr.s Overskud. Men han skal dog nu til at dække et Underskud, til næste Aar skal han dække meget mere, og hvis disse Forslag gennemføres, skal han have mange flere Penge endnu. Det forekommer mig virkelig, at det at foregøgle Befolkningen, at man kan gennemføre en Sociallovgivning af denne Beskaffenhed under den nuværende Situation for Erhvervslivet, er intet mindre end letsindig Politik. Jeg synes, at Socialministeren i Virkeligheden burde have ændret sine Satser, hvis han mener, hvad jeg har en Formodning om, at disse Satser i Virkeligheden er rigeligt høje. Hvis han mener, at de kan bæres i Fremtiden, er Sagen naturligvis en anden. Men mener han, at de er rigeligt høje, har han haft god Tid til at forandre dem. Men at Socialministeren er lidt betænkelig ved det, skønner jeg af en lille Bemærkning, som han fremsatte i Fjor, og som han har gentaget i Aar, nemlig at han er villig til at forhandle om en Forandring i Satserne som Følge af Ændringen i Priserne. Med andre Ord, Ministeren spekulerer paa saadant noget som en Slags Prisregulering af disse Satser, efter som det gaar op eller ned for Erhvervslivet. Ja, hvis dette var mere end en Talemaade, synes det mig rimeligt, at